

Uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop inz. "Gastank".

Betreft: A.V.P./W.A. Motorrijtuigenpolis

Partijen: Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop in onderling overleg tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Op 7 januari 1978 heeft zich een ontploffing voorgedaan in de auto bestuurd door X tengevolge waarvan mej. Y, inzittende van die auto, ernstig gewond werd. Als vaststaand kan worden beschouwd dat de ontploffing als volgt is veroorzaakt: Door X werd een gedemonteerde gastank in de bagageruimte van de door hem bestuurde auto geplaatst. Uit deze tank ontsnappend gas is vervolgens tijdens het rijden in de cabine van de auto terechtgekomen. Dit gas is vervolgens geëxplodeerd toen X een sigaret aanstak. De verwondingen van mej. Y maakten geneeskundige behandeling noodzakelijk; de kosten hiervan werden voldaan door het ziekenfonds waarbij mej. Y verzekerd was. Dit ziekenfonds nam terzake van deze kosten verhaal op X, aangezien het X aansprakelijk achtte voor de door mej. Y opgelopen verwondingen. X meldde de aanspraak van het ziekenfonds aan bij Verzekeraar B, bij welke maatschappij hij verzekerd was als gemachtigde bestuurder van de bewuste auto tegen het wettelijke aansprakelijkheidsrisico terzake van motorrijtuigen. Van belang is dat X eveneens was verzekerd tegen het particuliere aansprakelijkheidsrisico bij Verzekeraar A.

Het geschil

Verzekeraar B heeft na aanmelding van de aanspraak van het ziekenfonds aan X een beroep op de bij haar lopende verzekering ontzegd aangezien zij van mening was dat zij als WAM-verzekeraar hier geen taak had nu de schade in casu niet is veroorzaakt door een menselijke gedraging in verband met een motorrijtuig. Het ziekenfonds sprak hierna X in persoon aan die het ziekenfonds verwees naar Verzekeraar A zijnde zijn A.V.P.-verzekeraar. Deze berichtte echter aan X dat zijn beroep op de A.V.P. ongegrond was aangezien buiten de dekking van deze verzekering valt de aansprakelijkheid wegens schade toegebracht met of door een motorrijtuig dat een verzekerde bezit, houdt of laat gebruiken. Met een beroep op deze uitsluitingsbepaling weigerde Verzekeraar A het schadegeval in behandeling te nemen. Nadat het ziekenfonds, door X hierover ingelicht, had verklaard met deze gang van zaken geen genoegen te nemen, herzag Verzekeraar A haar standpunt in die zin dat zij zich bereid verklaarde om de schade tegen subrogatie te vergoeden aan het ziekenfonds. Verzekeraar A wendde zich vervolgens weer tot Verzekeraar B teneinde te pogen haar gedane uitkering te verhalen, een en ander zonder succes. Hierna besloten zowel Verzekeraar A als Verzekeraar B hun geschil voor te leggen aan de Verbondscommissie Samenloop.

Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt ten aanzien van het bovenstaande als volgt:
Zij constateert dat de schadelijdende partij haar claim inmiddels - al is dit dan pas in tweede instantie geschied - gehonoreerd heeft gezien, zodat deze geen verder nadeel ondervindt van het geschil tussen beide verzekeraars.

- 2 -

Met betrekking tot het geschil zal de Commissie onderzoeken of hier sprake is van een samenloop van dekking op verschillende verzekeringsovereenkomsten dan wel of de onderhavige situatie anderszins tot het werkterrein van de Commissie behoort als omschreven in haar reglement en vervolgens tot een uitspraak komen. De Commissie acht na kennisneming van de door Verzekeraar B ingezonden polisbescheiden het door haar ingenomen standpunt onvolledig onderbouwd nu deze maatschappij uitsluitend beroept op de omvang van haar verplichtingen als W.A.M.-assuradeur daargelaten de juistheid van dat standpunt. De omvang van haar verplichtingen tot het verlenen van polisdekking ten opzichte van een verzekerde wordt namelijk primair bepaald door hetgeen in de vigerende verzekeringsvoorwaarden is bepaald. In de in het onderhavige geval van toepassing zijnde polis van Verzekeraar is te lezen dat de verzekering ook van toepassing is voor schade veroorzaakt door de lading echter met uitzondering van het laad- of losrisico:

"De verzekering is ook van toepassing op schade veroorzaakt door"
 "goederen die zich bevinden op dan wel vallen of gevallen zijn van"
 "het motorrijtuig. De Maatschappij verzekert echter niet de aan-"
 - "sprakelijkheid van de verzekerden voor de schade veroorzaakt door"
 "goederen terwijl ze geladen worden op of in of gelost worden van"
 "of uit het motorrijtuig".

Het standpunt van Verzekeraar A dat neerkomt op de enkele mededeling dat de schade niet gedekt is nu deze is toegebracht door een motorrijtuig is eveneens niet volledig onderbouwd nu voorbijgegaan wordt aan het volgende artikel van de polisvoorwaarden van deze verzekeraar:

"Deze verzekering dekt echter wel ... de aansprakelijkheid van de ver-"
 "zekerden voor schade toegebracht door goederen, die zich bevinden op"
 "dan wel vallen of gevallen zijn van een motorrijtuig... indien en"
 "voorzover niet gedekt krachtens een andere verzekering."

Aan het aspect van een eventuele subsidiaire dekking op de A.V.P.-polis als bovenvermeld is door Verzekeraar A geen aandacht besteed.

De Commissie wijst er in dit verband op dat voor schade veroorzaakt door lading door de N.V.V.A. en de W.A.V. een regeling in het leven is geroepen als vermeld in het schrijven d.d. 25.7.1959 aan de leden van beide brancheverenigingen. Deze regeling is door een circulaire aan de leden d.d. 22.9.1964 (naar aanleiding van de invoering van de W.A.M.) gehandhaafd en ook overigens nooit herroepen. Uit de toelichting op de regeling als geïntroduceerd in 1959 citeert de Commissie het volgende over het "ladingrisico":

"Ladingrisico

"Dit risico zal in het algemeen gezien moeten worden in verband met het"
 "gebruik van een motorrijtuig. Uit dien hoofde beval de Commissie (In"
 "het geciteerde gedeelte wordt hier bedoeld de destijds functionerende"
 "Commissie Dubbele Verzekering) aan in het vervolg hiervoor dekking"
 "te verlenen in de motorrijtuigpolissen, ongeacht of de lading (de ver-"
 "voerde goederen) zich bevindt op het motorrijtuig, daarvan afvalt of"
 "afgevallen is. Teneinde ook hier de lijn voor het publiek duidelijk te"
 "trekken, is door de Commissie aanbevolen de dekking op te nemen in de"
 "gedrukte polisvoorwaarden".
 "Uit het vorenstaande vloeit voort dat de algemene W.A.-assuradeur het"
 "ladingrisico niet tot zijn terrein zal rekenen. Ook hier zal er echter"
 "geen bezwaar tegen kunnen bestaan, indien deze assuradeur het lading-"
 "risico in zijn particulier- en bedrijfs-W.A.-polissen opneemt in de"
 "vorm van een aanvullende dekking, mits deze aanvullende dekking geen"
 "betrekking heeft op het eigen risico van de motorrijtuigpolis en mits"
 "dit karakter van de dekking bovendien uitdrukkelijk blijkt door in de"

- 3 -

- 3 -

"polis op te nemen: "indien en voorzover (anders dan in de vorm van een eigen risico) de wettelijke aansprakelijkheid niet verzekerd is op een polis van motorrijtuigverzekering, al dan niet van oudere datum."

"Op deze wijze wordt ook ten aanzien van dit risico de lijn duidelijk getrokken en ligt hier de primaire aansprakelijkheid van de motorrijtuigverzekeraar vast."

"De Commissie was van oordeel - gelijk ook bij de behandeling van de bedrijfsregeling door enige leden was betoogd - dat het risico van het laden en het lossen niet primair behoort te zijn gedekt op de motorrijtuigpolis, doch op de W.A.-bedrijfspolis. Gezien evenwel het feit dat verschillende maatschappijen in hun motorrijtuigpolis een clausule voeren, waarin dit risico wel wordt gedekt, heeft de Commissie gemeend deze mogelijkheid te moeten openlaten, doch dan bij wege van een aanvullende dekking en mits dit aanvullende karakter dan ook tot uitdrukking wordt gebracht door de toevoeging: "indien en voorzover deze wettelijke aansprakelijkheid niet verzekerd is op enige andere polis van wettelijke aansprakelijkheidsverzekering, al dan niet van oudere datum."

"De Commissie achtte het gewenst erop te wijzen dat ook in de W.A.-bedrijfspolissen, waarin het risico van het laden en het lossen niet expliciet wordt genoemd, dit risico op deze polissen moet worden geacht te zijn gedekt, omdat immers de wettelijke aansprakelijkheid van de verzekerde is gedekt en de verzekerde inderdaad kan worden aangesproken."

Door de besturen van N.V.V.A. en W.A.V. werden bij de - niet wezenlijke - herziening van de onderhavige regeling in 1964 de volgende clausules voorgesteld die qua strekking voor motorrijtuigpolis onderscheidenlijk algemene W.A.-polis voorgeschreven werden:

"I Primaire dekking ladingrisico op motorrijtuigpolis"

"Onder de verzekering is medebegrepen de wettelijke aansprakelijkheid van de op deze polis verzekerde personen voor schade - anders dan bij het laden of lossen - aan derden toegebracht met of door de lading of andere goederen, terwijl deze zich bevinden op, worden vervoerd met, vallen van, dan wel nadat deze zijn gevallen van het in deze polis genoemde motorrijtuig."

"II Aanvullende dekking ladingrisico op algemene W.A.-polis"

"Indien en voorzover (anders dan in de vorm van een eigen risico) de wettelijke aansprakelijkheid niet verzekerd is op enige polis van motorrijtuigverzekering, al dan niet van oudere datum, is eveneens onder deze verzekering medebegrepen de wettelijke aansprakelijkheid van de op deze polis verzekerde personen voor schade aan derden toegebracht met of door de lading of andere goederen, terwijl deze zich bevinden op, worden vervoerd met, vallen van, dan wel nadat deze zijn gevallen van een motorrijtuig."

Conclusie

De Commissie concludeert dat de polisbepalingen van zowel Verzekeraar A als Verzekeraar B inzake dekking van het ladingrisico in het onderwerpelijke geschil geënt zijn op de hierboven vermelde regeling van W.A.V. en N.V.V.A. In dit geval is derhalve sprake van samenloop van dekking als bedoeld in artikel 2 sub 3 van het Reglement van de Verbondscommissie Samenloop, weshalve de Commissie krachtens artikel 3 sub 5 van haar reglement bevoegd is tot het doen van een uitspraak met kracht van een bindend advies.

De Commissie stelt vast dat het principe van de hier aan de orde zijnde voorrangregeling, te weten primaire dekking voor het ladingrisico (met uitzondering van laden en lossen) op de motorrijtuigpolis en aanvullende dekking op de algemene

- 4 -

- 4 -

aansprakelijkheidspolis dan ook is vastgelegd in de bepalingen van de polissen van Verzekeraar A en Verzekeraar B zoals hierboven uiteengezet.

Bindend advies

De Commissie geeft derhalve als haar bindend advies dat Verzekeraar B primair dekking zal hebben te verlenen voor de aanspraak van het ziekenfonds als bovenbedoeld. Uitgaande van de aansprakelijkheid van X zal Verzekeraar B de door Verzekeraar A terzake verrichte uitkeringen aan Verzekeraar A dienen te restitue

's-Gravenhage, 18 januari 1980

VERBONDSKOMMISSIE SAMENLOOP

w.g. B.H.van Beem

w.g. S.N.W.Karreman

B.H.van Beem
(voorzitter)

Mr.S.N.W.Karreman
(secretaris)